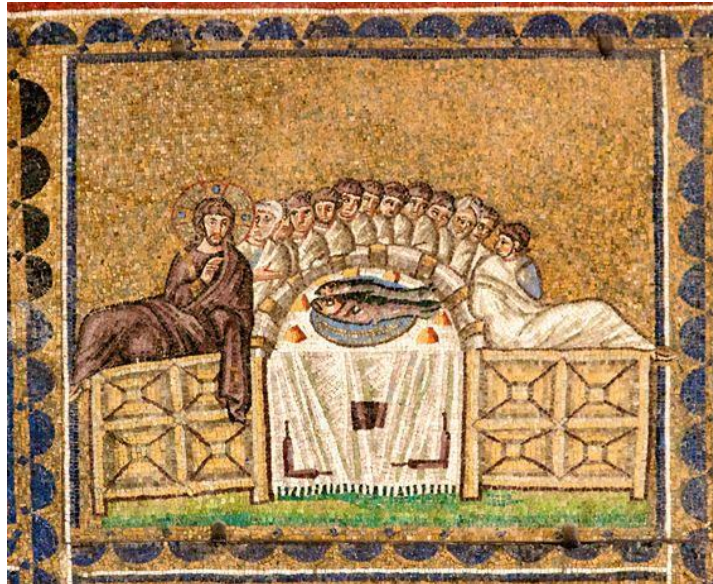

Remonstrantse Gemeente Den Haag

Witte Donderdag, 13 april 2017, aanvang 19.30u

Mozaïek in Ravenna, laatste avondmaal

Welkom/Aansteken van de Paaskaars

Votum en groet

v Ons samen-zijn dragen wij op aan levende God
g die liefde is en de grond van ons bestaan
v die ons stelt in zijn licht en roept tot zijn dienst
g die ons vrijheid geeft en ons vertrouwen vraagt

Groet

v Vrede zij u
g De wereld zij vrede

Aanvangspsalms (allen): "Heer, die mij ziet zoals ik ben ..." Ps. 139: 1, 2, 7, 8 en 14.

Gebet van inkeer

Zingen: "God in de hemelen, zie naar uw mensen, wijs ons de weg van het leven" (Lied 368e 3x herhalen)

Exodus 12: 1- 13 De HEER zei tegen Mozes en Aäron, nog in Egypte: ² 'Voortaan moet deze maand bij jullie de eerste maand van het jaar zijn. ³ Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: "Op de tiende van deze maand moet elke familie een lam of een bokje uitkiezen, elk gezin één. ⁴ (...) 8 Rooster het vlees en eet het nog diezelfde nacht, met ongedesemd brood en bittere kruiden. (...) ¹¹ Zo moeten jullie het eten: met je gordel om, je sandalen aan en je staf in de hand, in grote haast. Dit is een maaltijd ter ere van de HEER, het pesachmaal. ¹² Ik zal die nacht rondgaan door Egypte, en ik zal daar alle eerstgeborenen doden, zowel van de mensen als van het vee, en ik zal alle Egyptische goden van hun voetstuk stoten, want ik ben de HEER. ¹³ Maar jullie zal ik voorbijgaan: aan het bloed zal ik

jullie huizen herkennen, en door dat merkteken zal de dodelijke plaag waarmee ik Egypte straf, jullie niet treffen.

Marcus 14:1-2 De volgende dag zou het feest van Pesach en het Ongedesemde brood beginnen. De hogepriesters en schriftgeleerden zochten naar een mogelijkheid om hem door middel van een list gevangen te nemen en te doden. ²Ze zeiden bij zichzelf: Tijdens het feest kan dat niet, want dan komt het volk in opstand.

Zingen (voorzanger): Lied 565:1”*Het hoogste woord daalt uit het licht*”

Lezen: Marcus 14: 3-9 3 Toen hij in Betanië in het huis van Simon – degene die aan huidvraat had geleden – aanwezig was bij een feestmaal, kwam er een vrouw binnen. Ze had een albasten flesje bij zich dat gevuld was met zeer kostbare, zuivere nardusolie. Ze brak het flesje en goot de olie uit over zijn hoofd. 4 Sommige aanwezigen zeiden geërgerd tegen elkaar: ‘Waar is deze verkwisting goed voor? 5 Die olie had immers voor meer dan driehonderd denarie verkocht kunnen worden, en dat geld hadden we aan de armen kunnen geven.’ Ze voeren tegen haar uit. 6 Maar Jezus zei: ‘Laat haar met rust, waarom vallen jullie haar lastig? Ze heeft iets goeds voor mij gedaan. 7 Want de armen zijn altijd bij jullie, en jullie kunnen weldaden aan hen bewijzen wanneer je maar wilt, maar ik zal niet altijd bij jullie zijn. 8 Wat ze kon, heeft ze gedaan: ze heeft mijn lichaam nu al met olie gebalsemd, met het oog op mijn begrafenis. 9 Ik verzeker jullie: waar ook maar ter wereld het goede nieuws verkondigd wordt, zal ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan.’

Zingen (allen): Lied 565:2

Lezen: Marcus 14: 10-16 10 Toen ging Judas Iskariot, een van de twaalf, naar de hogepriesters om hem aan hen uit te leveren. 11 Toen zij dit hoorden, waren ze opgetogen en beloofden ze hem geld te zullen geven. En hij zocht op een mogelijkheid om hem op een geschikt moment uit te leveren. 12 Op de eerste dag van het feest van het Ongedesemde brood, wanneer het pesachlam wordt geslacht, zeiden zijn leerlingen tegen hem: ‘Waar wilt u dat wij voorbereidingen gaan treffen zodat u het pesachmaal kunt eten?’ 13 Hij stuurde twee van zijn leerlingen op pad en zei tegen hen: ‘Ga naar de stad. Daar zal een man die een kruik water draagt jullie tegemoet komen; volg hem, 14 en wanneer hij ergens binnengaat, moeten jullie tegen de heer des huizes zeggen: “De meester vraagt: ‘Waar is het gastenvertrek waar ik met mijn leerlingen het pesachmaal kan eten?’” 15 Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen, die al is ingericht en waar alles gereedstaat; maak daar het pesachmaal voor ons klaar.’ 16 De leerlingen vertrokken naar de stad, en alles gebeurde zoals hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal.

Zingen (voorzanger): Lied 565:3

Lezen: Marcus 14: 17-21 17 Toen de avond was gevallen, kwam hij met de twaalf. 18 Terwijl ze aanlagen voor de maaltijd, zei Jezus: ‘Ik verzeker jullie: een van jullie, die met mij eet, zal mij uitleveren.’ 19 Ze werden bedroefd en vroegen een voor een aan hem: ‘Ik ben het toch niet?’ 20 Maar hij zei tegen hen: ‘Het is een van jullie twaalf, die met mij uit dezelfde kom eet. 21 Want de Mensenzoon zal heengaan zoals over hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was.’

Zingen (allen): Lied 565:4

Lezen: Marcus 14: 22- 25 22 Terwijl ze aten, nam hij een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: ‘Neem hiervan, dit is mijn lichaam.’ 23 En hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker, en allen dronken eruit. 24 Hij zei tegen hen: ‘Dit is mijn bloed, het

bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt. 25 Ik verzeker jullie: ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat ik er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God.’

Zingen (voorzanger): Lied 565:6

Viering van de Maaltijd

Zingen (allen): Lied 387: 1 en 2 “Als wij weer het brood gaan breken”

Bidden wij samen de woorden van het Tafelgebed:

Voorganger: De Eeuwige zal bij U zijn!

Allen: de Eeuwige zal u bewaren!

V: Verheft u harten!

A: wij zijn met ons hart bij de Eeuwige.

V: Brengen wij dank aan God, de Eeuwige,
bron van liefde, licht en leven.

A: Hij is onze dankbaarheid waardig.

V: U loven en danken wij, God,

- Voor de ***Geest*** die levend maakt, die ons de kracht en de moed geeft
van uw waarheid te getuigen en van uw liefde te zingen;
voor het vuur van uw Geest, danken wij U
dat mensen doet strijden tegen ziekte en onrecht
en voor de warmte die hij brengt
in onze verkilde harten.

Hij leert ons het delen van het dagelijks brood en Hij verbreekt de doodse stilte die tussen mensen
heerst.

- Wij danken U, God,
voor het zenden van ***Jezus, uw Zoon***,
op wie de Geest heeft gerust
om Wet en Profeten te vervullen
en alle gerechtigheid te volbrengen;
om het geschonden gelaat van de aarde
te helen en te vernieuwen,
om lammen te doen lopen,
gevangenen te bevrijden,
zonden te vergeven,
treurende te troosten
en wat dood is te bewegen tot leven.

- Wij danken U om uw Zoon, die de nacht waarin hij werd overgeleverd een brood heeft genomen,
het dankgebed uitgesproken tot U, Zijn hemelse Vader
en het brood heeft gebroken met de woorden:

***‘dit is mijn lichaam voor u;
doet dit tot mijn gedachtenis.’***

die evenzo ook de beker nam, dankte en zei:

***deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed
dat voor u en voor allen vergoten wordt
tot vergeving van zonden; telkens als gij deze beker drinkt
zult gij doen tot mijn gedachtenis.***

*Allen: Zo verkondigen wij dan,
etend van dit brood
en drinkend van deze beker
de dood van Jezus en zijn opstanding ten leven*

V: Wij zien uit naar de dag
dat hij terug zal keren in heerlijkheid en bidden:
zend, o God, uw Heilige Geest
over ons en over heel uw gemeente
en maak ons zo tot vredestichters en dienaars van uw gerechtigheid
een nieuw volk, U tot eer
want dan zal uw Naam geprezen zijn
door Hem en met Hem en in Hem,
overal op aarde, dit uur en alle dagen
tot in eeuwigheid. Amen

Rondgang van brood en wijn, Vredegroet

Zingen (allen): Lied 387: 3-5 “*Als wij weer het brood gaan breken*”

Dankzegging en gezamenlijk uitgesproken Onze Vader

Slotlezing: Marcus 14: 26- 31 Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg. 27 Jezus zei tegen hen: ‘Jullie zullen allemaal ten val komen, want er staat geschreven: “Ik zal de herder doden, en de schapen zullen uiteengedreven worden.” 28 Maar nadat ik uit de dood ben opgewekt, zal ik jullie voorgaan naar Galilea.’ 29 Petrus zei tegen hem: ‘Misschien zal iedereen ten val komen, maar ik niet!’ 30 Jezus antwoordde: ‘Ik verzeker je: juist jij zult me vannacht, nog voor de haan tweemaal gekraaid heeft, driemaal verloochenen.’ 31 Maar Petrus hield met grote stelligheid vol: ‘Al zou ik met u moeten sterven, ik zal u nooit verloochenen.’ Alle anderen zeiden iets dergelijks.

Zingen (allen): “*Alles wat over ons geschreven is, gaat Gij volbrengen deze laatste dagen ...*” **Lied 556: 1, 2 en 4.**

Deze viering heeft een ‘open einde’, heeft geen zegenbede en wordt morgen, op Goede Vrijdag, voortgezet. Wij hopen elkaar daar weer te mogen begroeten ... in *stilte* verlaten we nu deze kerk ...